

Jan Smudek

Autor: Amálie Váchalová

Škola: Gymnázium J. Š. Baara

Adresa škola: Pivovarská 323

Domažlice 344 01

Plzeňský kraj

Konzultant: Mgr. Marie Johánková

Datum: 1. 5. 2014

Jan Smudek

Obsah

Obsah

1. Úvod	1
2. Jan Smudek.....	2
3. Kdo to byl Jan Smudek	3
4. Kladenský případ	5
5. První útěk	11
6. Činnost J. Smudka v zahraničí.....	16
7. Období po 2. světové válce	17
8. Oběti činnosti J. Smudka	18
9. Inspirace Janem Smudkem.....	19
10. Závěr.....	20
11. Seznam literatury a pramenů.....	21
12. Citace.....	22

Úvod

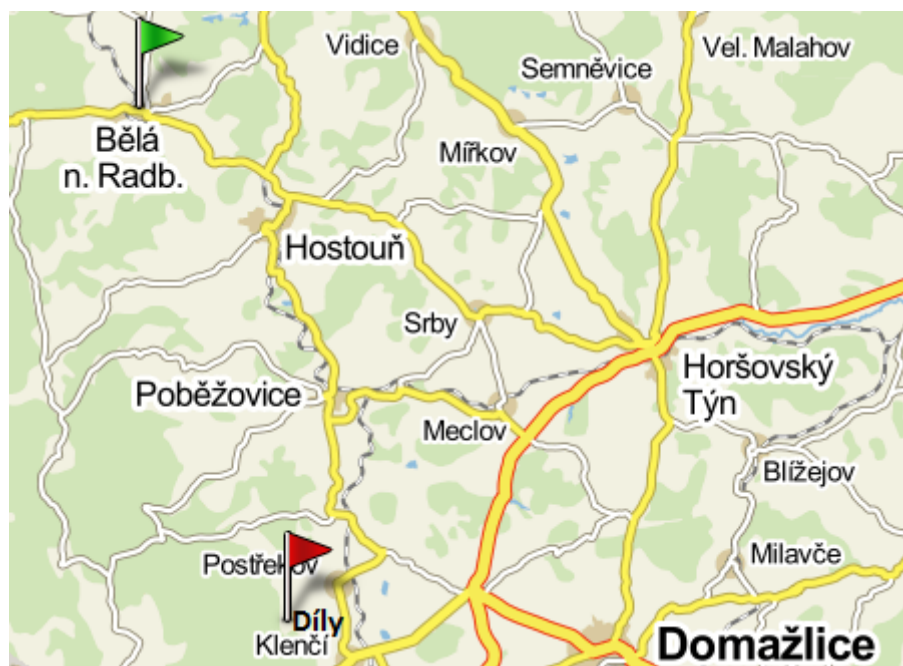
Objektem mého zájmu pro moji práci se stal český odbojář (aktivista protinacistického odboje za 2. světové války) a skaut Jan Smudek pocházející z mého blízkého okolí. Vybrala jsem si ho, protože jsem o něm slyšela od své paní učitelky na dějepis Marii Johánkové, která mi jej vylíčila jako našeho domažlického hrdinu. Avšak ne každý ho za hrdinu považoval a dodnes považuje. Mnohokrát jsem mýjela dům, kde Jan Smudek prožil poslední chvíle svého života, protože se pravidelně účastním tradičních běžeckých závodů, které se obvykle konají počátkem května na Dílech (na počest osvobození Američanů za 2. světové války). Letos se bude konat již 43. ročník Běhu osvobození – 8.5. 2014. Osoba Jana Smudka mě natolik zaujala, že jsem se rozhodla o něm dozvědět více a vytvořit si o něm vlastní názor.

Jan Smudek

Jan (vlevo) s kamarádem

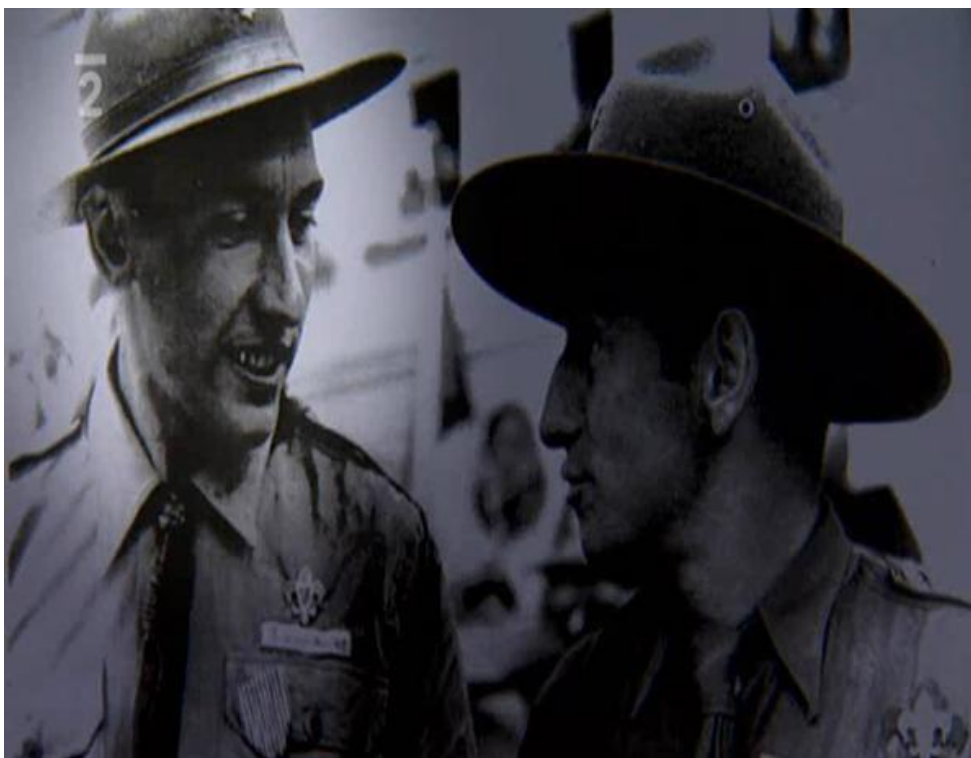
Narodil se „8. září 1915 v Bělé nad Radbuzou“⁽¹⁾ a zemřel „17. listopadu 1999 na Dílech“⁽²⁾.

Kdo to byl Jan Smudek

Narodil se **8. září 1915** v Bělé nad Radbuzou v rodině železničního zaměstnance, avšak jeho rodina se brzy přestěhovala do Domažlic, kde navštěvoval obecnou školu a gymnázium, které nedokončil. Vyučil se strojním zámečnickem a pracoval v muničním oddělení plzeňských Škodových závodů, současně studoval průmyslovou školu v Plzni a poté vyšší mistrovskou školu strojnickou na Kladně.

Jan Smudek byl aktivista protinacistického odboje za 2. světové války, před okupací byl členem skautského hnutí, Junáckého oddílu, Sokolů a národně socialistické mládežnické organizaci v Domažlicích. Byl funkcionářem (tzv. rádcem) Skautů a odborným instruktorem ve třetím skautském oddíle v Domažlicích. Tuto politickou orientaci „zdědil“ Smudek po svém otci, který v roce 1929 zemřel. Když naše území obsadila německá vojska, členové skautského oddílu vykonali slib, že budou bojovat proti okupantům. Jako jeden z prvních přísahal Jan, že se aktivně zapojí do odboje. v květnu 1938 byla vyhlášena vojenská povinnost, přihlásil se Smudek dobrovolně do československé armády, ačkoliv měl ze studijních důvodů povolen odklad základní vojenské služby. Po odvolání mobilizace se navrátil do Plzně, kde několik týdnů zasedal do školních lavic ve vojenské uniformě. Úspěšně složil maturitu a ve školním roce 1938/1939 nastoupil na vyšší mistrovskou školu na Kladně. Víkendy převážně trávil v Domažlicích, kde se účastnil tajného zasedání místního skautského oddílu, kde jeho členové složili přísahu, že se aktivně podílí na boji proti okupantům. Ilegální buňka domažlických skautů vedená Karlem Mathesem navázala kontakty s ostatními odbojovými organizacemi v regionu. Především se jednalo o skupinu kolem českobratrského evangelistického sboru v Domažlicích, kterou řídil koncipient berní správy „Antonín Žlábek“⁽¹⁾ spolu se evangelistickým farářem Milošem Bičem. Na jaře 1939 se spolu s dalšími staršími skauty – rovery z Domažlicka zapojil do domácího odboje, navázal spojení s formující se Obranou národa i s odbojovou skupinou v pražské YMCA, konkrétně se sekretářem YMCA dr. Jaroslavem Valentou a Jaroslavem Šimsou, kteří byli vůdčími osobnostmi PVVZ (Petiční výbor věrni zůstaneme). Smudek působil jako spojka mezi těmito dvěma muži. Podílel se na opatrování zbraní a střeliva. v prvních měsících roku 1940 došlo k prozrazení plánů domažlických odbojářů. Jako první byl 15. 3. z 1940 zatčen klatovským gestapem Antonín Žlábek. Gestapo se dozvědělo o podílu Jana Smudka na práci domažlické odbojové skupiny a požádalo kladenské kolegy o jeho zadržení. Smudek se však právě nacházel v Brně, kam byl patrně vyslán Jaroslavem Valentou. Poté se zdržoval v Praze a do Domažlic vlakem přijel 20. března 1940 o jedné hodině ranní.

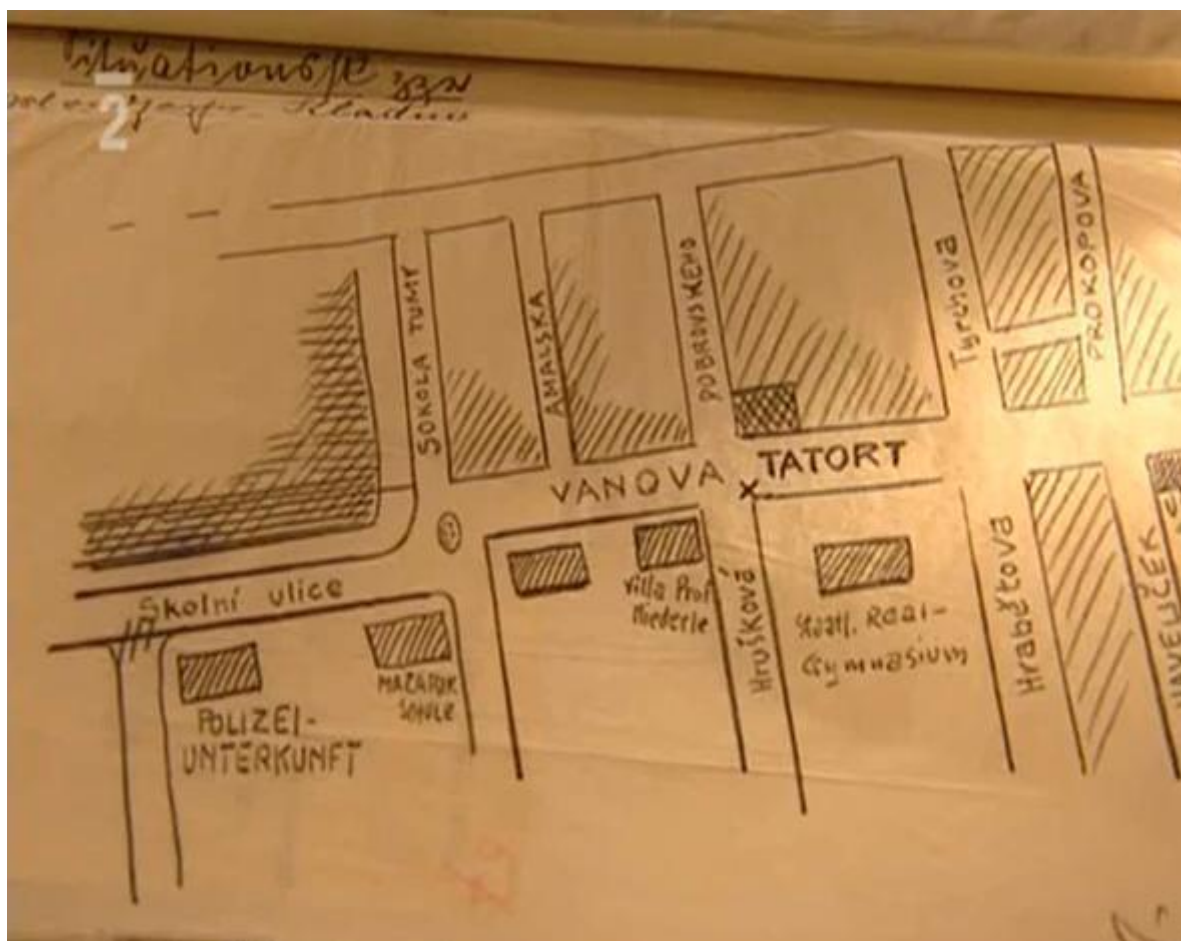
Jan Smudek jako Skaut (vlevo)

Kladenský případ

Janu Smudkovi se brzy podařilo ukrást pistoli jednomu německému poddůstojníkovi na taneční zábavě v pražském hostinci „U čísla“. Jednalo se o pistoli značky „Parabellum“⁽²⁾, ráže 9 mm. To se pokusil znovu zopakovat dne „7. června 1939“⁽³⁾, v předvečer církevního svátku Božího těla, s kamarádem Františkem Petrem v Kladně. Tento den výrazně změnil osud obou hlavních aktérů. v Kladně nejprve oba mladíci navštívili kino „Korzo“. Po skončení představení, asi tak v půl jedenácté, se odebrali do restaurace „U Šamsů“ ve Váňově ulici. Tento lokál, stejně jako celá Váňova ulice, byl místem s nevalnou pověstí, kde bylo možno zastihnout lehké ženy. Patrně doufali, že se jim zde naskytne příležitost ke krádeži další zbraně. Kamarádi si objednali pivo a pozorovali, jak se u protějšího stolu baví německý policista s mladou dívkou. Jednalo se o vrchního strážmistra německé pořádkové policie Wilhema Kniesta, který byl již v podnapilém stavu. Muži chtěli Kniesta překvapit na cestě do policejních ubikací, vzdálených od restaurace několik stovek metrů. Oba byli již ozbrojení- Smudek měl německou pistoli, Petr měl bubínkový revolver ráže 6,35 mm. Chvíli před první hodinou ranní Kniest opustil lokál, a zamířil, jak studenti předpokládali, k policejním kasárnám. Oba mladíci odešli těsně před ním a kráčeli pomalým krokem před policistou. Na rohu Váňovy a Hruškovy ulice se pokusili opilého muže překvapit, Smudek vyzval strážmistra, aby zdvihl ruce. Kniest se chtěl bránit a sáhl po služební pistoli. O několik vteřin později však ležel na ulici v kaluži krve s prostřelenou hlavou. Co přesně následovalo, není ani dnes zcela jasné. z materiálů archivu ministerstva vnitra se zdá, že Smudek německého policistu napoprvé výstřelem netrefil. Nejspíš poté k němu přiskočil a ranou pěstí do obličeje ho srazil a omráčil, svou roli zde mohl sehrát i Kniestův podnapilý stav. Smudek poté zdvihl policistovu čepici a chtěl mu odebrat zbraň. v tom ale z jeho pistole vyšla další rána, která zasáhla německého strážmistra do horního rtu a způsobila mu okamžitou smrt. Smudek zpanikařil a utekl, aniž by Kniestovi zbraň skutečně odebral. Zdá se tedy dost pravděpodobné, že Smudek s Petrem nezamýšleli Kniesta zavraždit, nýbrž pouze ho připravit o služební pistoli. Na místo činu jako první dorazil Kniestův kolega, policejní vrchní strážmistr „Richard Friedmann“⁽⁴⁾, který se v nedalekých ubikacích ukládal ke spánku, když zaslechl výstřely. Okamžitě se vydal do míst, odkud přicházely, a objevil bezvládné tělo Kniesta. Na místo se později dostavil i státní tajemník při úřadu říšského protektora a velitel německé policie a SS v protektorátu Karl Hermann Frank. z jeho podnětu vyhlásil kladenský oberlandrát „dr. Meusel pro obce Kladno, Kročehlavy, Rozdělov, Dřív a Dubí“⁽⁵⁾ stanné právo. Okamžitě bylo zakázáno shromažďování pod širým nebem a veškeré veřejné místnosti (biografy, divadla atd.) byly uzavřeny, včetně škol. Od 20 do 5 hodin bylo zakázáno zdržovat se na ulicích.

Místo střelby

y ráže 9 mm, třetí ráže 6.35 mm. děsu a teroru. Sesadili českou polici
ojníci byla značka „SBP“, na druhé K. H. Frank přijel „persönlich“ do

a Hauptwachmeisterra Wilhelma Kniesta na místě činu.

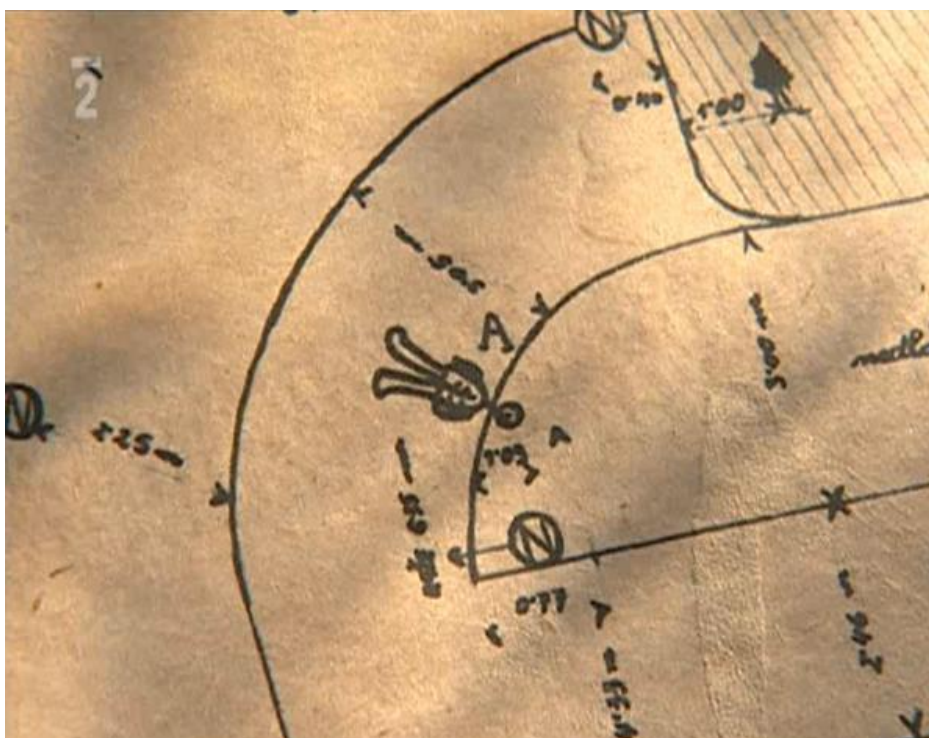
Nacisté sesadili a zatkli starostu Františka Pavla i celé městské zastupitelstvo. Na jejich místo dosadili německého vládního komisaře NSDAP „ing. Steindörfer“⁽⁶⁾. Zvláštní komando gestapa z Prahy zatklo 111 osob, uplatnilo vůči nim ochrannou vazbu a poslalo je do koncentračního tábora v Mauthausenu. Starosta František Pavel a František Louda přišli o život. Kladenskému okresu byla uložena pokuta padesát tisíc říšských marek a na dopadení pachatele byla vypsána odměna ve výši 150 tisíc korun. Noviny a vylepené plakáty varovaly všechny obyvatele protektorátu: „Ten, kdo zná pachatele a neudá ho, bude zastřelen!“

František Pavel

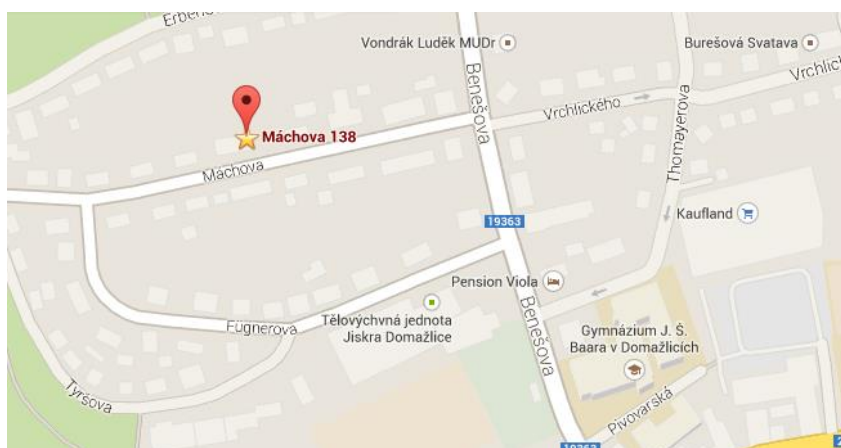
Wilhem Kniest

Jan Smudek a František Petr zatím odjeli druhý den 8. června do Prahy, a přestože byl znám jejich poměrně přesný popis a bylo po nich vedeno velice intenzivní pátrání, podařilo se jim prozatím uniknout. Smudek navštívil svého přítele, domažlického rodáka „Jaromíra Hánu“⁽⁷⁾, u něhož obě střelné zbraně schoval. Kníestovu čepici v zatěžkaném balíčku spustil na dno Vltavy. Ještě téhož dne se vrátil do Kladna. Situace se změnila po Smudkově návratu z Brna, kde se přechodně zdržoval, do Domažlic. Přijel tam 20. března 1940, bezprostředně před chystaným zatýkáním představitelů Obrany národa. Ten den stavěli skauti u Smudků na dvoře dvě kanoe, když kolem čtrnácté hodiny k nim dorazilo auto s příslušníky Gestapa a českými četníky z Klatov. Pátrali po kufru s výbušninou, o kterém je informoval i jejich zdroj nasazený do ilegálního odboje. Skupině velel neblaze proslulý příslušník SS Jakob Neubauer. Gestapák vyzval Smudka, aby mu ukázal kufr, se kterým přijel do Domažlic. Smudek nezpanikařil. Bez váhání řekl, že kufr je na půdě jeho domu, kde měl na trámu ukrytou zbraň. Neubauer rozkázal, aby mladík ukryté zavazadlo přinesl k nim dolů. Nic ale nechtěl ponechat náhodě a sám se vydal za podezřelým po schodech na půdu, což byla obrovská chyba. Zkušený Gestapák netušil, že Smudek mu nastražil past. Jan Smudek se pohotově chopil ukryté pistole a vystřelil, čímž zmíněného Němce střelil z krátké vzdálenosti do hlavy. Střelec vzápětí prolezl okýnkem a po několika dalších výstřelech, kterými ohrozil i svoje kamarády, celému zatýkácímu komandu zmizel. Tím začal legendární útěk Nepolapitelného Jana.

Jakob Neubauer

1. útěk

Janovi se podařilo dostat do vesničky Pila u Březí, kde se na pár dní ukryl, čekal na smluvený příchod domažlického skautského oddílu „Karla Mathese“⁽⁸⁾, s nímž měl uprchnout do zahraničí. Když se Mathese nedočkal, pokračoval sám v cestě do Plzně. U obce Březí byl zadržen při kontrole dvoučlennou hlídkou německé finanční stráže (Zollgrenzschutz). Patrola chtěla mladíka eskortovat na místní stanici, jenže Smudek sáhl opět po pistoli a oba strážníky zastřelil. Poté zamířil k Čerchovu. Hladový a na smrt unavený byl pronásledován dvoučlennou hlídkou českých četníků, kterým pomáhal stopařský pes. Jednoho z nich postřelil a tím se jich zbavil

Za podpory místních obyvatel se mu podařilo 27. března 1940 dostat do Prahy s pomocí „Jaroslava Valenty“⁽⁹⁾ navázal kontakt s odbojem a při dalším útěku mu pomohl „Václav Morávek“⁽¹⁰⁾ (= člen legendárních Tří králů, organizátorů vojenského odboje, dále Josefové Balabán a Mašín).

Z Prahy odjel 29. března do Brna a poté do Veselí na Moravě. 4. dubna se vydal za hranice protektorátu přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii, Řecko a Turecko, lodí se dostal do Francie, tam si změnil jméno na Karla Doubka a po absolvování vojenského výcviku v Agde byl zařazen k ČSR jednotce. Po kapitulaci Francie pod novým jménem Charles Legrand utíkal přes Alžírsko, Maroko (mj. i přes Casablancu), Martinique, Santa Lucia, Bermudy a Kanadu až do Velké Británie, kde se mohl přihlásit do naší zahraniční armády, tam se vrátil ke jménu „Karel Doubek“⁽¹¹⁾, v Anglii se Smudek oženil s „Margaretou Bushovou“⁽¹²⁾.

Jan Smudek (1. zleva) se skupinou českých uprchlíků u karibského ostrova Santa Lucia

Jedním z několika desítek čs. vojáků, kterým se po pádu Francie podařilo dostat na jaře 1941 přes Maroko a Antily do Velké Británie byl i „Nepolapitelný“ Jan Smudek. Na snímku z roku 1941 s prezidentem Edvardem Benešem.

www.DETektorWEB.cz - 06

OPATŘENÍ ŘÍŠSKÉHO PROTEKTORA NA Kladně

Praha, 8. Závna. Čtk. — V noci ze 7. na 8. června 1939 byl před rolným gymnasiem v Kladně úkladně zavražděn vrchní vůdčí mistr německé pořádkové policie Vilém Kníse. Pachatelé nebyli dopadeni. Říšský protektor nařídil nato tato okamžitá opatření pro policejní obvod Kladno, která až na další zústenou v platnosti:

1. Zákaz všeho shromáždění pod širým nebem.
2. Uzavření všech biografů, divadel a veřejných místností.
3. Uzavření všech škol pro školskou činnost velké části učitelského sboru.
4. Od 20. do 5. hodiny musí být domovní dveře a okna zavle-

- na. Do otevřených oken bude stříleno.
5. Seizování starostí a městského zastupitelstva v Kladně.
6. Dostavení vládního komitatu.
7. Odstrojení a sňatování přelůbné české státní policie pro opínání její sledební povinnosti.
8. Nebudou-li pachatelé dopadeni do 20. hodiny 9. t. m., budou učiněna opatření dle.

Ukázka z protektorátního tisku
po kladenském incidentu

Smudkův útěk zapříčinil represálie na českém obyvatelstvu. Po úprku gestapu v Domažlicích, zahájili nacisté rozsáhlou pátrací akci. Měli již podezření, že Smudek je zároveň hledaným zločincem z kladenského případu, případ byl tedy již znovu otevřen.

Následovalo navýšení odměny za jeho dopadení na 120 tisíc korun a další represivní opatření. Smudek našel úkryt u jednoho legionáře a změnil svoji vizáž. Protože po něm gestapo dlouho a neúspěšně pátralo, lidovou legendou byl nazván "Nepolapitelný Jan".

Ústřední četnické pátrací oddělení znovu důrazně vyzývá obyvatelstvo, aby v nejvyšším zájmu celého národa pomohlo bezpečnostním orgánům vypátrati vraha Jana Smudka. Každý, kdo by vrahovi pomohl, bude nejpřísněji a tvrdě potrestán. Upozorňuje se zvláště, že osobní vzhled Jana Smudky může být změněn. Každou zprávu o vrahovi nutno ihned sdělit nejbližší četnické stanici nebo policejnímu úřadu telefonicky, poslem a pod. Výdaje budou hrazeny. Upozorňuje se dále, že Jan Smudek má přes pravou tvář 4 až 5 cm dlouhou, šikmo od lící kosti k ústům vedoucí červenou stopu, která může být od popáleniny nebo od podobného poranění. Jest jen z blízka viditelná. Lící kosti má nápadně vysedlé, což na podobence není dostatečně patrné. Chodí nachýleně a těžkopádně. Jest však rychlým běžcem. Nenosi stále brýle, nýbrž má je v kapse a nasazuje si je podle potřeby. Při řeči lze pozorovati, že hlásku „f“ nevyslovuje správně a jasně. Má ve zvyku při řeči pohybovat nebo pokrčovat rameny. Jan Smudek má u sebe železniční režišní průkazku č. 25044 pro členy rodin železničních zaměstnanců, vydanou 1. ledna 1939 s platností do 30. června 1940, opravňující k zlevněné jízdě ve II. a III. třídě vlaku. Průkazka jest v tmavohnědých kůžených deskách. Na přední straně desky dole je slídové okénko tvaru elipsy, v němž jsou iniciály ČSD. Průkazka jest téhož formátu, jaké používají státní zaměstnanci. Všechni bezpečnostní orgány se důtklivě upozorňují, aby na tuto okolnost pamatovali při vlakových revisích a o těchto okolnostech vyrozuměli i příslušný vlakový železniční personál. Jan Smudek této legitimace nyní pravděpodobně používá. Pozor! Pachatel je bezohledný násilník, který proti každému používá střežné zbraně.

Rundmachung

Am 20. März 1940 hat in Laus

Johann Smudek

einen Mordversuch an einem Mitgliede der Polizei begangen.

Nach dem Ergebnis der bisherigen Untersuchung hat der Genannte außerdem am 23. März 1940 zwei deutsche Finanzhilfsorgane in Písek ermordet.

Der Täter verbirgt sich nun unbekannt wo. Zuletzt wurde er am 25. März 1940 in Tschernikau in politischen Bezirk Laus gesehen.

**Die Regierung des Protektorates
Böhmen und Mähren**

schreibt in dem Bestreben, daß der Täter ebenfalls ergriffen und der strafenden Gerechtigkeit übergeben werde, eine

Belohnung von 100.000 K

an die Person, die den Täter gefangen hält. Der Teil sofort

Vyhláška

Dne 20. března 1940 dopustil se v Domažlicích

Jan Smudek

pokusu vraždy na ženu police.

Podle dosavadního výsledku šetření dopustil se jmenovaný též vraždy dvou pomocných říšských finančních orgánů, spáchané v Písku dne 23. března 1940.

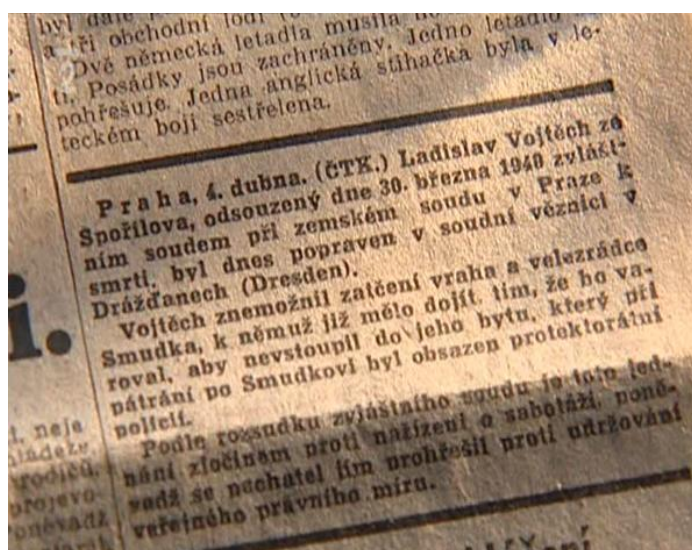
Pachatel ukrývá se nyní neznámo kde. Naposledy byl spatřen dne 25. března 1940 v Černíkově v polišickém okrese domažlickém.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava

ve snaze, aby vrah byl co nejdříve dopaden a odevzdán trestajícímu spravedlnosti, vypisuje

odměnu 100.000 K

Nejtvrďší tresty hrozily těm, kteří uprchlíkovi poskytli jakoukoliv pomoc, nebo ihned neoznámí informaci o jeho pobytu. Bylo zatčeno 150 osob a deportováno do koncentračního tábora Flossenbürg. Lidé, kteří mu při útěku poskytli pomoc, byli popraveni. Jeho přítel a partner při kladenském případu, František Petr se při výslechu nakonec přiznal, že byl záhadným střelcem na Kladně, neboť měl výčitky svědomí, že za jeho činy trpí civilní obyvatelé. Byl dopaden a popraven 14. 9. 1940. Pátrání po Janu Smudkovi bylo neúspěšné, což posílilo odboj. Zprávy o Smudkově případu se donesly až do Londýna, kde byla dočasně česká exilová vláda. Získala tak důkaz, že náš domácí odboj neváhá proti okupantům použít i ozbrojený boj.

Pomoc Smudkovi se vymstila Ladislavu Vojtěchovi, který byl 30. 3. 1940 popraven.

Činnost Jana Smudka v zahraničí

V Anglii byl Smudek nejdříve zařazen k pěchotě. Poté absolvoval kurs pro radiové operátory a pak přešel k letectvu. Nemohl se zúčastňovat operačních letů na okupovaná území, neboť byl jedna z nejvíce hledaných osob. Proto byl přidělen k „čsr. letce 68. noční stíhací peruti Royal Air Force (RAF)¹³⁾. Za 9 měsíců společně se známým pilotem Jaroslavem Taudym nalétal 140 operačních hodin. Později byl povolán k práci v čsr. Inspektorátu.

Jan Smudek se dokonce dostal i do anglického komiksu

pilot Karel Kuttelwascher
a odbojář Jan Smudek

Období po 2. světové válce

Po válce se Jan Smudek vrátil do vlasti a začal podnikat. Nepolapitelný Jan byl tehdy pro své vlastenectví a statečnost, jako odbojář a důstojník zahraničního odboje, popularizován v novinách i časopisech. O hrdinu mělo zájem několik politických stran, avšak Jan Smudek odmítal vstoupit do politiky. v roce 1947 začal mít problémy s komunisty, konkrétně s Bedřichem Reicinem. Po únorovém převratu 1948 následoval zákaz sokolského a skautského hnutí, a také pronásledování vojáků ze západu. Jan Smudek do zahraničí vyslal legálně svoji rodinu a poté v červnu se vydal na svůj druhý útěk z vlasti. Přes ostře střežené státní hranice se ilegálně dostal do americké zóny okupovaného Německa. Jako známý emigrant byl komunistickou mocí na dlouhá léta vymazán a postupně upadal v zapomnění. z exilu se do vlasti vrátil až po sametové revoluci. Téměř zapomenutý tiše zemřel (ve výročí sametové revoluce) „17. listopadu 1999“¹⁴⁾ na Dílech, na pohřbu se s ním loučila jeho manželka Marghareta a „dcery Nicola a Ivana s rodinami“¹⁵⁾.

Dům na Dílech, kde Jan Smudek prožil poslední léta svého života.

Oběti činnosti Jana Smudka

Zastřeleni:

- Wihlem Kniest
- 2 členové německé finanční stráže Zollgrenzschutz
- Jakob Neubauer
- + 1 český četník postřelen

Na následky činnosti Smudka-popraveni:

- František Pavel
- František Petr
- Ladislav Vojtěch
- František Louda
- => 111 osob deportováno do KT Mauthausen
- => 150 osob deportováno do KT Flossenbürg

Inspirace Janem Smudkem

Podle příběhu Jana Smudka byl natočen v Gruzii během 2. světové války v roce 1943 film „Nepolapitelný Jan“ (Uchinari Jani). Jeho nezvyklým útekem se nejspíše inspirovali američtí filmaři, tvůrci slavného poválečného filmu „Casablanca“, jehož hlavní hrdinou je český odbojář. U nás v Čechách se na Jana Smudka téměř zapomnělo. Přitom jeho činy doslova číší statečností, která si zaslouží zájem.

Casablanca je velice oblíbený americký film z roku 1942 režírovaný Michaellem Curtizem. Byl osmkrát nominován na Oscara avšak toto ocenění získal pouze třikrát (za nejlepší film, režii a scénář).

Hlavní role:

- Humphrey Bogart (jako Rick Blaine)
- Ingrid Bergman (jako Ilsa Lund)

Závěr

Práci jsem psala s cílem dozvědět se co nejvíce o Janu Smudkovi a jeho životě, to se mi myslím podařilo. Tuto práci bych v budoucnosti chtěla rozšířit a dozvědět se podrobnosti o jeho rodině, které se mi bohužel prozatím nepodařily objevit. Jan Smudek byl statečný muž, kterému nebyl lhostejný osud československých obyvatel. Snažil se zajistit lepší budoucnost. Rozhodně nebyl „bezcitný násilník, který hned proti každému použije střelné zbraně“, své činy měl promyšlené. Na jednu stranu se stal vzorem hrdinství a statečnosti našeho národa. Avšak na stranu druhou v důsledku jeho činností bylo 150 obyvatel Domažlicka transportováno do koncentračního tábora, jejich příbuzní ho za hrdinu nepovažovali. Podle pramenů však zátah nacistů na domažlické obyvatelstvo bylo již dlouho připravováno a čekalo se pouze na záminku.

Seznam literatury a pramenů

1. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005
2. Sládek, Čestmír: *Nepolapitelný Jan*, Letectví a kosmonautika, 1995, č. 23, str. 14–15
3. KOURA, Petr. *Smudkova aféra v kontextu nacistické okupační politiky* [online]. Dílčák. Informační zpravodaj obecního úřadu Díly; 3/2009; pp. 5–10, 2009
4. Koura, Petr: *Pozapomenutá legenda českého odboje*, Soudobé dějiny, 2004, č. 1–2, str. 110–127

<http://www.youtube.com/watch?v=owafn39b1EA> –> film Neznámí hrdinové- Jan Smudek

www.fronta.cz

www.acwsaloon.cz

www.ustrcr.cz

www.detektorweb.cz

www.ceskatelevize.cz

www.obec-dily.cz

www.google.cz

www.lidovky.cz

Citace

1. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 3
2. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 12
3. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 5
4. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 5
5. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005 str. 3
6. http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 7
7. http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 7
8. http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 7
9. http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 7
10. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 5
11. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 5
http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 8
12. www.acwsaloon.cz
13. http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 10
14. http://www.obec-dily.cz/wp-content/uploads/2010/12/dilcak_2009-03.pdf str. 10
15. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 3-12
16. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 12
17. Laštovka, Vojtěch: *Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939–1945*, Domažlice 2005, str. 12